

Dáša Kašparová

Časová schránka

Tváre kapiel, čo už nepočúvaš.
Hračky, čo zožltli.
Šuflíky spomienok na 4.B.
Známe šťuknutie kľúča.

Nemôžeš si ich vziať
ani nechať.
Miesto na nich
zostalo len v srdci.

Výhľady na pastelkové sídlisko
zvečnené naveky v mysli
ako doska stola,
na ktorej si mával raňajky.

Cudzia ozvena
prázdnej izby
odráža sa od stien,
ktorých uši patrili len tebe.

S poslednou krabicou
zastavíš čas.
Poslednýkrát
je tvoja.